

CỤ VẤN THƯỢNG ĐÀI

Làng trên, xóm dưới rĩ tai,
“CỤ VẤN” lại sắp thượng đài ngang cung (1)

Nghe tin ấy tôi mừng cho Bác,
Đất sẵn rồi, Cụ vác cây ra.

Cày cho điền đảo sơn hà,
Cho thiên hạ biết Ông là chuyên viên.

Cày Ông giá đất tiền, thời đại,
Kinh nghiệm thừa từng trải đã lâu.

Cây sâu mong kiếm ngọc, châu,
Chôn loài cỏ dại bấy lâu mọc dài.

Lòng ao ước đem tài thi thố,
Há phải rằng thách đố với ai.

Vốn Ông thừa sức dẻo dai,
“Vác cây qua núi” so tài một phen.

Ông đâu hám đồng tiền, phân bạc,
Chỉ thích cây tan tác sậy lau.

Ngang cung Ông thuộc lâu lâu,
Quản chi khuya khoắt thay trâu kéo cày.

Tôi chẳng phải là tay gạo cội,
Hứa so dây tiếp nối cùng Ông.

Chúng mình chung một tấm lòng,
Bắt trâu khôn phép, xa vòng vương vương.

Mình phải giữ dây cương cho chắc,
Dẫn trâu đi từ Bắc xuống Nam.

Tập cho quen nét siêng làm.
Đưa vào hoạt động là ham thích liền.

Rồi Ông sẽ khắp Miền nước tiếng,
Sức cây bừa vốn liếng kém ai.

Càng cây càng thấy dẻo dai,
Cày cho hết giống cỏ gai mọc bừa.

Chúc Ông cây mãi sớm trưa,
Chôn vùi cỏ dại không chừa một cây.

TRƯỜNG GIANG - Ngày 20 tháng 10 năm 1999

(1) Hà Thượng Nhân, Hoàng Ngọc Văn và Trường Giang
cùng viết trên Mục ĐÀN NGANG CUNG của Nhật Báo
VIỆT NAM MỚI tại HOUSTON, TEXAS.